

**SVETOVNO
ZNANI
UMETNIK
USTVARJAL
V MONOŠTRU
STR. 4**

**NAJBAUKŠE
JE BITI NA
SVOJOM
STR. 6**

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 10. septembra 2009 ☼ Leto XIX, št. 37

Ali bo v Monoštru res šeststo novih delovnih mest?

To je namreč obljubil na tiskovni konferenci v Monoštru 1. septembra poslovni direktor Ketrax Hungary d.o.o. *Jenő Krajczár*, ki je obenem tudi menedžer projekta, ki naj bi v Železno in Zalsko županijo pripeljal kakih 3000 novih delovnih mest. Južnokorejsko podjetje Nexdisplay Corporation želi namreč na tem območju zgraditi štiri obrate za montiranje LCD monitorjev. Po prejšnjih informacijah naj bi se gradil le en obrat za 2000 ljudi v Zalaegerszegu. Te informacije je direktor Krajczár preklical in dodal, da sta gotovi dve stvari, prvič, da je njegovo podjetje prejšnji teden podpisalo »nepreklicno«
pogodbo s Korejci, drugič, da se bo prvi obrat gotovo zgradil v industrijski coni v Monoštru. Za Monošter se je odločil korejski partner potem, ko si je ogledal več možnih lokacij v omenjenih dveh županijah. O konkretnih krajih Krajczár ni želel govoriti, ni pa preklical informacije nekaterih novinarjev, da gre za Zalaegerszeg in Nagykanizso.

Na vprašanje, zakaj so se pri prvem obratu odločili prav za Monošter, je v prid lokacije naštel bližino Dunaja oz. dunajskega letališča, s katerim je Koreja neposredno povezana, dostava rezervnih delov za LCD monitor-

Na tiskovni konferenci (z desne) župan monoštrske občine Tibor Viniczay, poslovni direktor Ketrax Hungary d.o.o.-ja Jenő Krajczár in pravni zastopnik podjetja

je bo namreč potekala po zračni poti. Omenil je tudi to, da je Monošter primerno dostopen tako po železnici kot tudi po cesti, oziroma da ima industrijski park (cona) zadovoljivo infrastrukturo. Kot prednost je naštel tudi

to, da je v regiji zadosti potrebne (predvsem ženske) delovne sile.

Poslovni direktor je povedal, da bo korejsko podjetje zgradilo nadaljnje tri obrate, toda o tem, kje, ni želel govoriti, kakor tudi o tem ne, v

kakšni finančni konstrukciji bo projekt izveden. Naložba naj bi stala 30 milijard forintov. Poudaril je, da računajo tudi na pomoč madžarske vlade, o obliki pomoči se zdaj dogovarjajo. Za gotovo pa je zatrdil, da bo monoštr-

3. septembra se je v centru Nacionalnega parka Órség odvijala otvoritev razstave likovne sekcije »Mozaik«
Društva upokojencev Murska Sobota. Razstavo je odprl generalni konzul v Monoštru Drago Šiftar, udeležence pa je pozdravil direktor Nacionalnega parka Ferenc Márkus. Otvoritev je na harmoniki popestril Nejc Rajtar iz Murske Sobotice.

ski obrat začel delovati leta 2011. Hala naj bi bila velika od dva do tri tisoč kvadratnih metrov.

O južnokorejskem podjetju smo zvedeli, da je bilo ustanovljeno leta 2003, na začetku so se ukvarjali le z razvojem raziskovanja, ker pa so bili zelo uspešni, so začeli tudi s proizvodno dejavnostjo. Zdaj so v fazi širjenja proizvodnje, najprej so za ciljno destinacijo določili Kitajsko, potem so se odločili za Evropo, točneje za Madžarsko. Po mnenju Krajczárja je korejsko podjetje osvojilo azijsko tržišče s tehnološko noviteto, ki bo dobrodošla tudi v Evropi.

Načrte družbe Ketrax Hungary podpira tudi monoštrski župan Tibor Viniczay, kajti, kot je povedal, obrat s šeststo delavci bi lahko rešil probleme na področju zaposlovanja ne le v monoštrski mikroregiji, temveč tudi v Óriszentpéterski. Razen finančne je ponudil vso pomoč pri izvedbi projekta. Posebej je poudaril, da pričakuje od madžarske vlade pozitiven odnos.

Pa še osebna pripomba. Mogoče pa je pri izbiri lokacije odigralo svojo vlogo tudi dejstvo, da je poslovni direktor doma iz Slovenskega Porabja, točneje iz Sakalovcev, sicer pa že najmanj dve desetletji živi v Budimpešti.

Marijana Sukič

Kuzmičevi dnevi 2009

S KUZMIČEVIM DELOM JE PREKMURŠČINA POSTALA KNJIŽNI JEZIK

Evangelikańska cerkev na Slovenskem in Slovensko protestantsko društvo Primož Trubar, podružnica Murska

evangelikańska cerkve v Sloveniji. Prireditve so v znamenju 230. obletnice smrti Štefana

Spomenik prekmurškemu protestantskemu pisatelju Štefanu Kuzmiču v Strukovcih so postavili ob 250. obletnici rojstva oktobra 1973. Na mestu, kjer je zdaj nova, je stala Kuzmičeva rojstna hiša. Na starejšem delu je tudi spominska plošča, popotnik, ki pride mimo, pa se lahko seznanijo z osnovnimi informacijami o pomembnem rojaku na posebnem panoju. Hiša in dvorišče domačije pa zaradi delne zanemarjenosti ravno ne naredita najboljšega vtisa

Sobota, sta v sodelovanju z občino Puconci pripravila VII. Kuzmičeve dneve. Pisatelj in etnolog Ivan Sivec je v Puconcih predaval o Neznanih znancih - od Trubarja, Kuzmiča, Aškerca do Kopitarja, zvrstilo se je še nekaj drugih dogodkov, osrednji pa bo nedvomno slovesnost 18. oktobra, ko bodo v Puconcih odprli Kuzmičev dom. V Puconcih so odprli prenovljeno dvorano in postavili razstavo pisnega gradiva najstarejše

Kuzmiča, evangelikaanskega duhovnika, prevajalca in pomembnega prekmurškega protestantskega pisatelja. Njegova zasluga je, da je prekmurščina postala knjižni jezik.

Pisatelj Ivan Sivec je za Štefana Kuzmiča dejal, da je prekmurški Primož Trubar. O Jerneju Kopitarju je povedal, da mu mnogi delajo krivico, ker njegovo delo povezujejo zgolj s kritiko nekaterih Prešernovih pesmi. Kopitar je bil

Na začetku avgusta so sakalovski folkloristi organizirali že tradicionalni piknik skupine, da se ne bi družili samo

izjemen slovničar, avtor prve slovenske slovnice, kakor je bil Trubar avtor prve slovenske pisane besede. Ivan Sivec je govoril o svojem literarnem delu, ki obsega kar 94 knjig, s čimer se uvršča med najplodovitejše slovenske pisatelje. Poleg proze za odrasle in mladino je napisal 17 biografskih romanov, med njimi tudi o pomembnih slovenskih osebnostih. Čeprav tega ni izrecno povedal, lahko iz besed škofa Evangelikaanske cerkve na Slovenskem mag. Geze Erniša povzamemo, da se bo Ivan Sivec lotil tudi biografskega romana o Štefanu Kuzmiču. Štefan Kuzmič se je rodil leta 1723 v Strukovcih, umrl pa je leta 1779 v Surdu na Madžarskem. Na tamkajšnji cerkvi so mu leta 2003 odkrili spominsko ploščo, ki jo je dala postaviti evangelikaanska cerkev na Slovenskem. Najmočnejša Kuzmičeva dela so Mali slovenski katekizem, Abecednik, Vöre krščanske kratki navuk. Jezikoslovci ocenjujejo, da je njegov jezik nazoren, domač in živahen, čeprav je preživel v domačem okolju zgolj eno desetletje. Za prevod Novega zakona pa poudarjajo, da je zahteval ogromen napor in postavlja mogočno in dragoceno jezikovno stvaritev, je kulturno dejanje prvega reda.

Tekst in foto: eR

na vajah, ampak bi medsebojne stike okrepili tudi na takih srečanjih. Kot je povedal vodja skupine Jožef Illés, večkrat otroci članov sprašujejo, kdaj bo spet piknik, saj so tudi oni vedno zraven. Po njegovem mnenju so taka srečanja tudi dobra priložnost za motivacijo otrok za ples.

Srečanja se financirajo iz honorarjev za vaje in nastope. Ker pa jih je bilo letos manj, je bilo treba zmanjšati tudi število srečanj.

»Kmetijstvo predstavlja eno temeljnih vsebin človeške dejavnosti«

»Resnično je velika čast, da so me povabili, da odprem 47. mednarodni kmetijsko-živilski sejem Agra v Gornji Radgoni, še posebno ker ta sejem nenehno raste,« je ob odprtju največje sejemske prireditve v Pomurju poudaril predsednik države dr. Danilo Türk, ki je sejem tudi uradno odprl.

Predsednik R Slovenije Danilo Türk na otvoritvi sejma AGRA

»Kmetijstvo predstavlja eno temeljnih vsebin človeške dejavnosti, eno temeljnih vsebin človeške kulture, eno temeljnih vsebin človeškega preživetja,« je še izpostavil predsednik Türk in dejal, da nihče od politikov ne more veljati za dovolj resnega, če svoje pozornosti ne posveča tudi kmetijstvu in ne skuša vsaj malo razumeti izzivov in pomembnosti te dejavnosti.

Minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano dr. Milan Pogačnik je v svojem govoru izpostavil pomen strategije razvoja kmetijstva, ki jo pripravlja kmetijsko ministrstvo. Strategija iz leta 1993 namreč v današnjem spremenjenem gospodarskem in političnem okolju ne zagotavlja pravih odgovorov na izzive, ki jih prinaša finančno-gospodarska kriza. Minister Pogačnik je še povedal, da bo država zagotovila 4 milijone evrov kot dodaten ukrep pomoči v krizi in po letošnjih naravnih ujmah, predvsem kot pomoč najbolj prizadetim pridelovalcem krušnih žit in proizvajalcem mleka.

Na strokovnih srečanjih je bilo letos veliko pozornosti namenjene okoljski problematiki in klimatskim spremembam. »Morda je trenutna gospodarska kriza priložnost, da se zavemo posledic klimatskih sprememb. Vsi ljudje planeta morajo ugotoviti, da smo usodno soodvisni in da imamo več skupnega kot razlik,« je dejal direktor Pomurskega sejma Janez Erjavec.

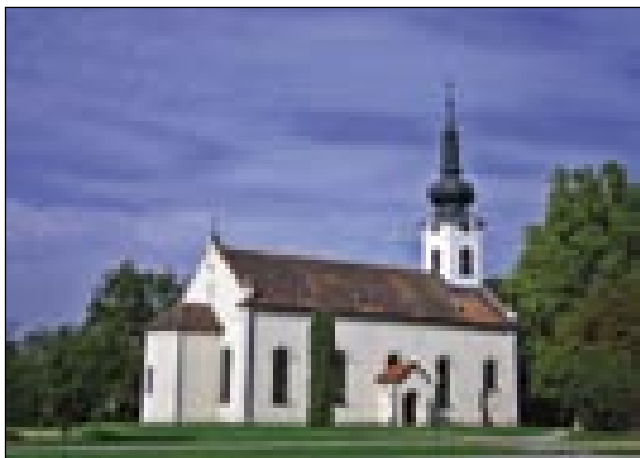
Na sejmu Agra, kot se od letos po novem imenuje mednarodni kmetijsko-živilski sejem v Gornji Radgoni, je letos sodelovalo 1680 razstavljalcev iz 29 držav sveta, ki so se predstavili na 65.300 kvadratnih metrih razstavnih površin in vzorčnih nasadov. 47. mednarodni kmetijsko-živilski sejem, katerega novost je bil tudi sejem v sejmu oziroma postavitve projekta Vino Slovenija, je izpostavil tudi področji ekološke in integrirane pridelave.

Silva Eöry

Foto: Jure Zauneker

225. JUBILEJ PUCONSKE CERKVE

30. avgusta se je Evangeličanska cerkev Slovenije spominjala zgodovine svoje najstarejše evangeličanske cerkve v Puconcih, ki je sedaj obhajala častitljiv 225-letni jubilej. Jubilejno božjo službo in blagoslovitev ter otvoritev večnamenskih prostorov, med njimi tudi razstavnega prostora cerkvene zgodovine, se je udeležilo razen vernikov puconske gmajne veliko povabljenih gostov še iz drugih krajev Slovenije, pa

Puconska evangeličanska cerkev

tudi iz tujine, iz Amerike, Avstralije... Svečanost je počastil evangeličanski škof mag. Geza Erniša, ki je predal svojemu namenu razstavne prostore obnovljenega cerkvenega objekta. V sklopu božje službe je potekala tudi blagoslovitev in prisega nove inšpektorice puconske gmajne, gospe Majde Andrejek, kajti njen prednik Janez Kodila je nenadoma zbolel in nas novembra lanskega leta za vedno zapustil. Prva evangeličanska božja služba, ki jo je vršil Mihael Bakoš, je bila 12. oktobra 1783 v gospodarskem poslopju Jakoba-Ference Kuharja, ker do takrat evangeličani še niso imeli svoje cerkve. (Na tem mestu so leta 1933, ko je cerkvena občina praznovala 200-letnico obstoja in 500-letnico rojstva Martina Luthra, postavili spominski steber.) Puconci so postali središče evangeličanov Prekmurja. Temeljni kamen za puconsko cerkev je bil položen 1. aprila

1784. V teku zgodovine so cerkev večkrat prezidali in obnovili in šele leta 1909 je dobila današnjo podobo.

Najvažnejši pogoj za gradnjo cerkve je bil tako imenovani tolerančni patent Jožefa II., ki je bil izdan leta 1781, in je zagotavljal protestantom prosto opravljanje verskih aktivnosti ter določil pogoje, pod katerimi si lahko gradijo šole in cerkve. Prva točka patenta dovoli božjo službo pripadnikom

nekatoliških veroizpovedi. Prej je to bilo po zakonu prepovedano. Na podlagi druge točke je dovoljena gradnja cerkve brez zvonika in zvona, toda ne ob cesti in le v takih krajih, kjer živi vsaj sto nekatoliških vernikov, ki so sposobni, ne da bi obubožali, vzdrževati cerkev, duhovnika in »šolskega mojstra.«

17. oktobra 1782 je grof Batthyány Miksa podaril zemljišče evangeličanom pod pogojem, da le-tega ne sme zahtevati nazaj, in ga na noben način ne sme obremeniti. V primeru, če pa bi se evangeličani odrekli zemljišču, ga morajo vrniti prejšnjemu lastniku oziroma njegovim potomcem. Kopijo listine je 11. maja 1783 verificiral županijski vicesodnik Železne županije.

Preden so prebivalci Puconcev lahko vložili prošnjo za dovoljenje za gradnjo cerkve, so morali podpisati obligacijo, ki je vsebovala ponudbe za izgradnjo cerkve in za vzdrževa-

nje pridigarja in »šolskega mojstra« (učitelja). Ta dokument, ki je bil podpisan v Puconcih 4. julija 1783, in vsebuje denarne in materialne prispevke, je bil vložen županijskemu glavnemu sodniku v funkciji župana. »Mi alább meg irattak kötelezzük magunkat, in Optima Juris forma az Puczinczon ezen T. Vass Vármegyében, signanter pedig Tóthszági Districtusban építendő lutheranos Templomnak föl állítására és Predicatornak s Mesternek el tartására következendő prestasiókra, úgymint: Én Zida hegyen lakozó N. Barkovics Miklós prestálok a Templomra.....(?), a Predicatornak pedig 25 és fél köböl Rozsot (1 köböl: pribl. 83 litrov), úgy nem különben a Mesternek is 10 (...).« Na tej obligaciji je podpisanih 13 imen plemenitega rodu iz Vučje Gomile, Tešanovec, Pečarovec in Sebeborec.

22. maja 1783: Spodaj podpisani evangeličani omenjenih vasi prosijo Železno županijo, da jim soglasno z ediktom Regentskega sveta dovoli v Puconcih izgradnjo cerkve in šole. Utemeljili so svojo prošnjo s tem, da obstaja več kot sto družin evangeličanske veroizpovedi, ki so sposobne te objekte vzdrževati. Dosedanji artikularni kraji Nemeščo in Šurd se nahajajo v oddaljenosti tridnevne vožnje, kamor je potovanje predrago, za starejše in noseče ženske pa tudi nevarno.

S 27. novembrom 1783 je datiran referat županijskega vicesodnika, ki je na podlagi edikta Regentskega sveta Županijskemu zboru oznail, da je on, nakar so prebivalci omenjenih vasi prosili za dovoljenje za izgradnjo evangeličanske cerkve v Puconcih in nastavitev šolskega mojstra, vizitiral na omenjenem območju, kjer je tudi objavil sklep županijskega zbora in posredoval dovoljenje.

1. aprila 1784 je bil položen temeljni kamen za puconsko cer-

kev. Posvečenje cerkve je bilo 8. decembra. K cerkveni občini je tedaj pripadalo 40 vasi s približno 5600 člani. K njej so spadale vasi današnje bodonske, gornjeslaveške, moravske, murskosoboške, radgonske in lendavske cerkvene občine, ki so šteje približno 5600 članov, večinoma slovenskega rodu, bili so pa med njimi tudi Madžari in Nemci. Božje službe so potekale v vseh treh jeziki. Do danes je v puconski cerkvi službovalo devet duhovnikov, ki so se poleg svojih duhovniš-

Ob cerkvi so odprli dvorano z razstavnim prostorom, kjer so razstavljeni dokumenti najstarejše evangeličanske cerkve na Slovenskem

kih obveznosti udeleževali tudi na literarnem področju. Tretji duhovnik, Aleksander Terplan (1816-1858) je med drugim priredil tretjo izdajo Novega Zakona Števana Kuzmiča, ki je izšel 1848 v Kőszegu. »Terplanove Biblijske Historie z-staroga i novoga zakona so poleg omenjenih Žoltarskih knjig in Novega Zakona uporabljali v šoli kot čtenja knjige. (Mag. Evgen Balažic: Zgodovina puconske cerkvene občine) Osmi duhovnik Luthar Adam (1886-1974) je dal natisniti celo vrsto prekmurske literature: Petere knjige Mozesa i knjige Josue, Evangeličanske vere ino cerkve občinske prigodi, Agoštonsko verevadlvanje, Luthera žitka spis. Skupaj z Janošem Flisarjem je raziskoval in izdal knjižico Prekmurja znameniti evangeličanski možje, razne cerkvene pesmi, Evangeličanske svete vere navuk za Lüdski

šoul, napisal Konfirmacijski katekizem, izdaja katerega je bila prepovedana, izdajal cerkveni mesečnik Dűševni list in Evangeličanski Koledar. Sedanji duhovnik Evgen Balažic je napisal in izdal Zgodovino puconske cerkvene občine.«

225-letna puconska cerkev se nahaja v sosedstvu župnišča in stare evangeličanske osnovne šole v parku z več sto let starimi drevesi, ki je obdan z monumentalno ograjo. Lahko bi ta unikaten očarljiv kompleks predstavljala eno

najlepših, v originalni obliki ohranjenih cerkvenih ploščadi v Prekmurju, če nekdanja podržavljena osnovna šola poleg cerkve s svojo razdejanostjo ne bi cinično spominjala na neslavna desetletja prejšnjega stoletja. Lahko pa je cerkvena občina ponosna na svoje ostale objekte in eksponate, kot na spominski steber iz leta 1933, postavljen na tem mestu, kjer se je leta 1783 vršila prva evangeličanska božja služba v Sloveniji, na prvo krstilnico, izklesano iz kamna, na spominsko obeležje, postavljeno leta 2003 in posvečeno reformaciji na naših tleh, pa tudi na sedaj posvečeno večnamensko cerkveno poslopje. Posebno velja omeniti tudi dvomanualne orgle iz leta 1856, delo najbolj znanega madžarskega mojstra Sándorja Országha iz Budimpešte.

Suzana Guoth

OD SLOVENIJE...

Pahor in Kosorjeva sta se pogovarjala tudi na Poljskem

Premier Borut Pahor se je v Gdansku na Poljskem udeležil slovesnosti ob 70. obletnici začetka druge svetovne vojne, ki so se je udeležili voditelji iz okoli 20 držav. Ob robu pa se je srečal tudi s hrvaško premierko Jadranko Kosor, ruskim kolegom Vladimirjem Putinom in predsedujočim EU, švedskim premierom Fredrikom Reinfeldtom. Kot je Pahor povedal po srečanju s Kosorjevo, pomeni tokratno srečanje nadaljevanje krepitve dobrega vzdušja, kar bo po njegovih besedah zagotovo pomagalo pogajalcem na obeh straneh, da v naslednjih tednih pridejo do predloga rešitve, ki bo v obojestransko zadovoljstvo. Pahor in Kosorjeva sta se v Gdansku ločeno sestala tudi s predsedujočim EU, predsednikom švedske vlade Reinfeldtom, »da kot članica in kandidatka ugotovimo, ali smo izpolnili pričakovanja iz Trakoščana, da dosežemo dogovor v obojestransko zadovoljstvo«, je po srečanju še povedal Pahor.

Začelo se je novo šolsko leto

1. septembra je nekaj več kot 160 tisoč učencev osnovnih šol ter 86.500 dijakov sedlo v šolske klopi za prvi dan pouka v tem šolskem letu. »Čeprav je učenje marsikdaj nadležno in se vam zdi odveč, je vsem jasno, da samo znanje omogoča, da boste v prihodnosti lahko izživelili svoje sanje. V novem šolskem letu boste sklenili nova prijateljstva in okrepiли stara, dobili boste nove življenjske izkušnje, ki vam bodo pomagale spoznati, kdo ste in kaj bi v življenju počeli,« je v poslanici učencem in dijakom dejal minister za šolstvo in šport Igor Lukšič, v njej pa se je obrnil tudi na starše in vzgojitelje. Ob začetku pouka so policisti izvajali poostren nadzor nad varnostjo na cestah pred in v bližini šol in šolskih poti. Predsednik države Danilo Türk je ob obisku ljubljanske Osnovne šole Majde Vrhovnik na prvi dan pouka prvošolcem zaželel, da bi bilo njihovo šolanje prijetno in zanimivo ter da bi uspeli razviti svoje talente. Predsednik namreč verjame, da malčki v sebi skrivajo »velike zaklade«. Opozoril je, da bo čez 10, 20 let »ta država odvisna od vas«.

Svetovno znani umetnik ustvarjal v Monoštru

Letošnje mednarodne likovne kolonije, ki je potekala med 8. in 16. avgustom v Slovenskem kulturnem in informativnem centru v Monoštru, se je udeležil tudi svetovno znani in pri-

mivo mesto, tam sem spoznal tudi mojo ženo. V tistem velikem mestu sva se kar trikrat srečala po naključju, tako da lahko rečem, da nama je bilo usojeno. Ko sva se srečala

Dan Reisinger na monoštrski mednarodni likovni koloniji

znani izraelski umetnik Dan Reisinger, ki se je rodil leta 1934 v Kaniži v Vojvodini. Med svojo bogato umetniško kariero je razstavljal v številnih svetovnih velemestih in je dobitnik več nagrad.

V Izrael je emigriral s svojo mamo leta 1949, kjer so hitro odkrili njegov talent. Študiral je na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje Beza-lel. »Moji profesorji na Akademiji so bili učenci Bauhausa, predavali so nam po nemških metodah. Po študiju sem šel v Evropo, v Bruselj, kjer sem leta 1958 dobil prvo nagrado na svetovni razstavi v Bruslju, kar mi je dalo nek zagon. Lahko bi rekli, da je od takrat moja kariera nepretrgana. Po Bruslju sem šel v London, kjer sem oblikoval plakate. Prvo razstavo svojih slik sem imel najprej v Belgiji, potem pa v Londonu. Prvič sem se znašel na Zahodu, moral sem se naučiti angleški in francoski jezik. Bilo je zanimivo, iz Jugoslavije priti v Izrael, Balkan in Bližnji vzhod sta popolnoma drugačna sveta, potem pa se mi je odprla zahodna Evropa na koncu 50. let,« - začne pripovedovati, in že takoj nadaljuje. »London je zelo zani-

tretjič, sem ravno šel po stopnicah British muzeja in sem zagledal mojo ženo. Od takrat se nisva ločila. Po poroki je prišla z mano v Izrael. Zelo prijazna, pametna ženska je, in zna spregledati moje umetniške muhavosti. Imava tri sinove in pet vnukov. Po koncu kolonije bo prišla cela družina v Budimpešto, potem pa bomo šli skupaj na Bled. Tam bomo praznovali moj in ženin rojstni dan in smo se odločili, da bomo otroke peljali v Slovenijo. Zelo rad imam to državo, vsako leto pridem malo na obisk. Tako da bomo zdaj šli na Bled, kjer bomo skupaj praznovali, pa še malo v Bohinj in Vintgar, ki so čudoviti kraji. Hotel sem, da tudi moji vnuki spoznajo to evropsko, podalpsko klimo, naravo.« Umetnik pravi, da se doma z ženo med sabo pogovarjata angleško, z otroki pa večinoma hebrejsko. Z mamo pa, ko je še živela, se je pogovarjal srbsko in madžarsko. Ko mu zatrdim, kako odlično še obvlada madžarski jezik, mi odgovori, da se mu je v zadnjem času, ko večkrat prihaja na Madžarsko, vrnilo znanje tega jezika.

Na vprašanje, kako se počuti

Naši bralci nam pišejo

Zavalimo se za srečanje

S par rečami se škem spominati pa zavaliti za Porabski den, steri je biu na Gorenjom Seniki. Tau je za nas, steri živemo na Vogrskom, daleč kraj od rojstne vesi, velki den. Vküper pride-mo s cejloga rosaga Slovenci, pa se srečamo. Zdaj že vsikšo leto demo na tau srečanje, dapa itak gestejo takši, s šterimi smo se nej srečali petdeset lejt. Z Djauklinim Pištekom sva vküp ojdla v šaulo pa zdaj se je posrečilo vküp priti. Števakina Magduš je iz Veszpréma prišla z možaum. Z njauv sva dosti ojdle vküper po nedelaj pa eške v pevski zbor spejvat tō. Tak smo te vküper poglednili staro Cifer krčmo, gde smo tazospeljvali par slovenski naut, pa se trno dobro čutili z drugimi Slovenci tō.

Slovenska sveta meša je bila v cerkvi, gde smo bili okrščeni, gde smo meli prvo prečiščavanje, firmo, pa gde so nas Kühar gospaud zdavali. Cerkev, kak sam gledala kejpe na stenaj pa plafauni, je zdaj lepša, kak je gnauk svejta bila. Venak zato, ka zdaj že bole rejdko leko pridemo v tau cerkev, v stero smo kak mlajši vsakšo nedelo k meši ojdli.

Trno dobro smo se čutili na tom srečanju. Baug naj dá vsakšomi dobro zdravje, steri so tau srečanje vküpspravili. Eške gnauk zavalim Klari Fodor pa Magašini Eviki, štere so tak vödržale pa telko lidam gorznosile dober obed, večerjo. Baug plati tistim tō, šteri so vse tau pripravili, sküjali.

Rozinka iz Köcska

na koloniji v Monoštru, je odgovoril: »Prvič se udeležujem te likovne kolonije in moram povedati, da se zelo dobro počutim tu. Tehnično smo zelo dobro oskrbljeni, organizatorji zelo pazijo na to, da imamo vse potrebne stvari za ustvarjanje. Tudi družba je zelo dobra, čas zelo hitro mineva. Peljali so nas tudi v okoliške vasi, narava je tu čudovita. Skratka, resnično lepo mi je tu.«

Umetnik Dan Reisinger je svetovljan, delal je že v skoraj vseh velemestih po svetu, in razstavljal razen Avstralije na vseh kontinentih. Po celem svetu se udeležuje likovnih kolonij in tudi predava. Pred nedavnim je dobil naziv profesorja na Akademiji za likovno umetnost Moholy-Nagy v Budimpešti. »Zelo rad potujem po svetu, tako spoznavam različne ljudi in kulture, naravo, to me je vedno zanimalo,« - pravi.

Na Akademiji je študiral slikarstvo, kiparstvo in grafično oblikovanje. Oblikoval je več simbolov, emblemov pa tudi logotipe in plakate. »Zdaj se manj ukvarjam z oblikovanjem plakatov, ampak nekoč

sem se preživljal s tem. Zadnje čase veliko slikam. Največkrat slikam nefigurativne slike. Meni so najbolj pomembne barve, uporabljam zelo živahne barve. Zelo rad slikam tudi ženske figure, ki imajo svoje finese, erotične vrednosti, ki so me vedno zanimale. Ampak tudi to je zanimivo, kako jaz te like slikam. Ne slikam ženske kot take, ampak samo črte, ki spominjajo na žensko obliko. To bolj vzbuja fantazijo. Trenutno delam na abstraktnih slikah, ki bodo dobile nov izraz z reprodukcijo. Razstava teh slik bo spomladi v Izraelu.

Imam pa tudi kaligrafske slike. Zelo me zanima zen in način izražanja le-tega. Menim, da je misel veliko močnejša kot pa neka izrečena stvar. Velikokrat pravim tudi mojim študentom: sanjajte, ker bo realnost prej ali slej dohitela vaše sanje. Če si česa ne moreš zamisliti, kako boš to pridobil? Ne smemo se bati fantazije. In zmeraj pravim, da je treba življenje včasih okusiti, včasih ugrizniti vanj,« - je zaključil.

Nikoletta Vajda

»Pred Bougom pa zakonom gnaki«

Manjšina ali etnična skupina?

V zadnji deseti lejtaj se dosta guči tudi o manjšinaj pa etnični skupinaj. Mislím, ka vi Porabci tou tematiko fejt dobro poznate, zatou ka ste sami slovenska manjšina na Madžarskom. Zanimivo je, ka se núcata obadva izraza: manjšina pa etnična skupina. Ka je ka? Ali so med tem kakšne razlike?

Najprlej moram povedati, ka je vsakšomi od nas etnična pripadnost (etnikai hovartozás) bila dodeljena že s tem, kda smo se rodili, gde smo se rodili, pa komi smo se rodili.

Etnična skupina ali bole na kratko povedano etnija je skupina lidi, štere veže skúpna kultura pa zavest o medsebojni povezanosti. Tisti, šteri spada v etnično skupino, dobro zna, štere so tiste razlike, ka ga laučijo od druge etnije. Največkrat etnično skupino povezuje ime, skúpna prepričanja, vera, vrednoute, norme, šege, navade, jezik, zgodovina, območje, gde so se naselili in zavest pripadnosti. To je najbolje važno, zavest o etnični pripadnosti, štero trbej ohraniti.

V osnovi etnijo opredeli skúpna kultura (tradicija, šege in navade, vrednoute, norme, zgodovinski spomin, mitologija, jezik, vera...). Kultura pa je center za ustvarjanje pa krepitev etnične identitete. Najbole močna stvar je jezik, z njij povezano tudi kultura pa občutek narodne pripadnosti.

Besedo manjšina največkrat čujemo povezano z narodnostna/narodna, kak narodnostna ali narodna manjšina. V Sloveniji mamó dve narodni manjšini tó: italijansko pa madžarsko.

Manjšina je v Enciklopediji Slovenije opredeljena kak »skupina lidi, štera se od večine razlikúvle po narodnosti, veri, jeziki ali drugi značilnostih. V odnose do večine je navadno podrejena, ma slabšo mouč, je maloštevilna, diskriminejra, izpostavljena negativnim pred-

sodkom. Večinska skupina je v odnosaj do manjšine nadrejena, privilegirana in nosi družbeno mouč. Večinska skupina ene manjšine prizna, druge ne. Priznaním manjšinam zagotovi posebne manjšinske pravice, s šterimi leko té ohranijo svojo samobitnost.«

Manjšine so većinoma tudi zakonsko zaščitene s strani večinskoga prebivalstva, z meddržavnimi sporazumami, z evropskimi zakoni in tak dale do najvišje instance. Inda, tam nindri do 2. polovice 20. st. letja, so bilé narodne manjšine dostakrat žrtve prisilne asimilacije tó. Gnes se té stvari več ne dogajajo oziroma naj se ne bi dogajale.

Skouz je razmerje med narodi takše, ka je eden v državi večinski, drugi so pa manjšinski. Obstaja dosta narodnih, nacionalnih manjšin. Najbole prousto povedano je manjšina tisti tau naroda, šteri ne živé v matičnoj državi. Obstajajo pa manjšine, štere se od večine ločijo po etničnosti, jeziki, veri... nemajo pa matične države. Tej so fejt rejdké. V Sloveniji pa mamó primer takšne etnične skupine, to so Romi.

Za konec bi rada ponúcala eške rejči našoga pokojnoga predsednika, dr. Janeza Drnovška, šteri je pravo: »V novi Evropi so majhni enakovredni partnerji velikim. Ni sila tista, ki prevlada, ampak demokratični sporazum. Če želimo biti spoštovani s strani velikih, moramo spoštovati tiste, ki so manjši od nas. Spoštovati moramo manjšine, posameznike in same sebe. Spoštovati moramo človeško življenje in naravo in šele potem lahko mislimo na prihodnost.« Tak ka moramo se dobro zavedati, ka čim večji je svejt, bole mali smo mi. Vsi vkúper gračúvlemo na etom svejti manjšina, čiglij, ka mamó svojo državo.

Jasmina Papić

Pismo iz Sobote

Šef

Lüblene moje, dragi moji, naš svejt je tak napravljeni, ka vsikši človek na toum svejti nikoga ma, ka je više njega. Tou vam gučím najbolje za istino. Eške Obama iz velke Merke ma više sebe, če drugo nej, bar Boga ali pa ženo. Vej pa je vóren človek pa je un gé više njega. Pa žena ranč tak! Mi bole mali lidge pa mamó dosta takši nikše fejle šefov, ka nam žitek ravnajo.

Moj šef v mojoj slúžbi je ranč takši šef, kak tista šala od šefov guči:

»Kirurg (sebész) je operejro ednoga šefa. Gor ga je vrezó pa gledó pa li gledó, depa srca je nej najšo. Najbole čüdno pa njemi je tou bilou, ka se je njegva rit cejli čas vómenjavala z glavou. Tak je nej vedo, ali ma té šef rit ali glavou.«

Pripovejdo sam tou svojimi pajdaši Laciji. Pa mi je nej dau valati.

»Ne guči takše! Moj šef je vcejlak ovakšen. Moj šef je dober kak krüj. Gnes večer me je pouzvo na večerdjo, ka se nika morava zgučati. Vej pa vejš, un je gé sam. Nigdar se je nej ženo pa njemi trbej malo drüjžbe,« mi je tumačo, kak je njegvi šef najbolje super šef na toum svejti.

Na, na drugi den je vcejlak ovak gučo:

»Ka bi njemi grün vdaro v vsikšo čunto v njegvom tejlí! Vejš ka mi je napravo? Gvüšno, ka ne vejš! Lepou sam prišo na večerdjo, kak sva se zgučala. Tam sta bila že dva njegva pajdaša. Tó nikšniva šefa. Trno lepou smo se meli. Pomalek smo geli, pili pa se zgučavali. Edno štiri ali pet vór je trpelo vse vkúper. Pa se je krčma zapejrala. Tisti trge so gor stanoli, moj šef pa je prejdnojmi kölnari pravo, ka njegvi šoför plača pa je samo odišo. Ja, na mene je pokazo, ka sam ge njegvi šoför! Pa ka sam mogo drugoga kak pa plačati. Eške dobro, ka sam meu s seuv tisto prkléto kreditno karto, ovak bi dva kedna posoudo prau! Ka bi grün vdaro v vsikšoga šefa!«

Tak je trpeto od čemerouv, ka je ranč špricera nej mogo spiti. Skur cejloga je tapolejo. Na, gda se je malo zmiriú, je eške vóovado, ka je šef na drugi den prišo k njemi pa ga cejli veseli pito, če drugi keden znouva dejo na večerdjo. Pito sam ga, ka njemi je pravo.

»Ka, ka, ka bi njemi povedo? Pravo sam, ka leko. Ka bi pa ovak leko pravo, vej mi je pa šef!?«

Ja, tak je tou s tejmí šefi. Uni so više nas pa pri tejm nega nikše pomouči. Ednim tak na žile dejo, ka vejo prajti, ka je dober šef samo mrtev šef. Pa pravijo tou tó, ka so v tej nouvi časaj eške bole lagvi pa so eške vekše riti, kak so inda bili. Tou pa zatoga volo, ka majo oni više sebe eške vekše šefe. Pa trno ostre majo, ka zgibijo slúžbo šefa pa po tejm do mogli tak delati kak mi mali lidge. Če pa kakši šef tak doj spadne, njemi nikak nede dobro. Zato, ka mi pounimo, kakšen je biu v časi svojga šefovstva. Pa je ovak tó leko. Zgodi se takšo tó, ka steri od maloga gor do šefa skouči. Tak brž zgibi srce, pa velka rit grata. Tou je gé najvejšo evolucijsko čüdo. Od toga je ranč velki Darwin nej nika vedo pa je zatoga volo nej od toga nika piso.

Depa kakoli obrnémo, moj najvejši šef je gé moja tašča Regina, trno čedna ženska. Una je gé takši šef, ka ne ravna samo moj žitek. Una je tak čedna gé, ka de pomalek eške Bogej zapovejdala, kak naj dela s tejm svejtom pa z nami, drouvnimi srmaki.

Miki

... DO
MADŽARSKE

Kolikšen je bil največji dohodek na Madžarskem leta 2008?

Na podlagi vseh dohodninskih napovedi, ki jih je za leto 2008 prejela Davčna uprava R Madžarske, je bil v lanskem letu najvišji dohodek na Madžarskem 3,4 milijarde forintov, torej še enkrat toliko kot pred enim letom, ko je ta vsota bila 1,7 milijarde forintov. Omenjeni dohodek je prejel davčni zavezanec skoraj popolnoma kot plačo iz delovnega razmerja. Največji dohodek, ki ga upravičenec ni dobil iz delovnega razmerja, temveč na podlagi tečajnega dobička, je znašal 5,7 milijarde forintov. Tudi ta vsota se je podvojila v primerjavi s podobnim podatkom za leto 2007. Davčna uprava je za odmerjanje dohodnine za leto 2008 prejela 4.562 tisoč davčnih napovedi, kar je 62 tisoč več kot leto prej. Po lanskih podatkih je skoraj 65 odstotkov vseh dohodnin vplačalo komaj 15 odstotkov davčnih zavezancev. Tudi še neobdavčeni dobiček podjetij se je prepopolvil v primerjavi z letom 2007. Največ izgube so imela velepodjetja, štirikrat več kot leta 2007, srednja in mala podjetja so izgubo le podvojila.

Viktor Orbán pri predsedniku države

1. septembra je predsednik države László Sólyom v predsedniški palači sprejel predsednika FIDESZ-a Viktorja Orbána. Po tiskovni izjavi urada predsednika sta se pogovarjala predvsem o položaju madžarske manjšine na Slovaškem ter o primeru, ko 21. avgusta madžarski predsednik ni smel na slovaška tla. Po mnenju Viktorja Orbána »se Slovaška obnaša kot država, ki ne ve in ne razume bistva Evropske unije in koraka v nasprotju s skupnimi vrednotami in interesi Unije«. Vrednote Evropske unije in diplomatsko pravo so na strani madžarskega predsednika; Slovaška je kršila schengenski sporazum, zato bo Fidesz podpiral predsednika, če se bo obrnil na mednarodno-pravne inštitucije.

Najbavkše je biti na svojom

Vsakša mlada družina se na tau tere, kak najprvin na svojo priti. Tau je prvin tō nej bilau léko, gnesden je pa ešče žmetnejše. Če se ti posreči ram zozidati, s tejm si ešče samo na začetki trpljenja, zato ka ešče potejm moraš dug nazaj plačuvati, ka malo pejnez ti ostane, iz tistoga pa deco hraniti pa živeti. Vejn eden najžmetnejši mejsac je tašoga reda september, gda mlajši v šaulo dejo. Od tauga sam spitavo edno mlado družino s trejmi mlajši iz Otkovec, *Ernóna Dončeca* pa njegovo ženo Magdaleno.

• *Kak vas tau dosegne zdaj septembra, gda mlajši v šaulo dejo?*

»Tašoga reda je malo žmetnejše, kak gda so doma, pa nej samo zavolo pejnez. Gda so doma, te nejmamo telko brig kak zdaj, gda se šaula začne. Zdaj je vsakši zranjek pakivati moraš, djōžino kreda dejvati. Gda domau pridejo iz šaule, te drugo ne čuješ, ka na tau, na tisto trbej pejneze. Mlajši rastejo, gvant moraš küpti njim, torbe, pere se taponücejo, tak ka vsakši september v žepko moramo segniti. Telko sreče mamó, ka knjige naši mlajši za šenki (zastoni) dobijo, zato ka so trgé.«

• *Kak pa kama odijo mlajši v šaulo?*

»Z busom odijo v šaulo. Najvekša, Viktorija v gimnazijo, Bea v strokovno šaulo, mala pa sé v Števanovce v osnovno šaulo. Trgé na tri tala dejo. Zazranka v sedmoj võri odidejo pa zvekšoga je tak, ka s tretji busom domau pridejo. Viktorija kasneje odi domau, zato ka na keden trikrat, štirikrat v glasbeno šaulo dé.«

• *Na šterom instrumenti se vči špilati?*

»Na orgle.«

• *Viktorija, zaka si si ranč orgle vōodebrala?*

»Doma sam na sintetizatori probala špilati, pa se mi je fejsť povidlo. Gospaud Szabolcs (bivši kaplan, steri je

odo mešuvat v Števanovce, op. pisca) so me nagučali, naj dem v glasbeno šaulo, pa te tak se je začnilo, ka sam na orgle začnila špilati.«

pomauč bila. Kak je tau gnesden?

»Zdaj je tau že malo ovak. Po gimnaziji se ešče tadala mora včiti, zato ka etak, samo s tau

leko prišparaš. Ka sam napraviš, tisto te nej trbej plačati.«

• *Vam je zato tak fejsť nej bilau potrejbno zidati, zato ka pri materi ste živeli več*

bi več nej vcujstano zidati. S taše plače, kak so zdaj, pri nas ne more zidati.«

• *Ka mislite, kelko pejnez bi morala edna družina na mejsac slůžiti?*

»Če normalno škeš živeti, te tak mislim, staupetdeset gezero bi mogo dja slůžiti pa žena tō. Dapa te ešče nejmaš niši luksuš. Te bi na mejsac kauli dvajsti gezero forintov vsigdar leko prišparo.«

• *Zdaj gde leko šparate?*

»Pri gvanti, pri djesti, ovak trno nej, zato ka čeke (položnice) moraš gora dati, če škeš ali nej.«

• *Zdaj vsi kauli staula sedite, tau je vsigdar tak, ali bola samo v nedelo?*

»Tau bola samo po večeraj vküperpride, zato ka müva tašo slůžbo mava, ka v soboto pa v nedelo tū delava. Dapa tau je tū nej vsigdar tak, samo te, če proto Andovcam vozim, tašoga reda v pau petoj zgota uvim. Ovak samo v paunauči. Je tak, ka je najmenša hčerka sama doma zadvečerek, pa je samo osem lejt stara. Dapa tau se je že te tō večkrat zgaudilo, gda je ešče v vrtec odla.«

• *Če bi leko meli edno željo, ka bi bila?*

»Dostavse bi vedo želiti, leko bi pravo pejneze, bogastvo, dapa itak tau povejm, ka zdravje. Če maš zdravje, te že nika baude, telko pejnaz pri slůžimo, ka nam trbej.«

Karči Holec

Držina je eške vekša te, gda deklina svoje pojbe tō domau pripelajo

• *Rada tau delaš?*

»Name tau spoj veseli, dapa spoj dosta časa mi vzema.«

• *Gde se leko vči na orgle špilati?*

»V Varaškoj cerkvi, zato ka varaški kantor vči na glasbenoj šauli.«

• *Na števanovski orglaj si že špilala?*

»Med kednom, gda je meša v Števanovci, te dja sprvajam, pa če v nedelo ne more priti kantor, te tō.«

• *Magdi, obadva z možaum delat odita, skur cejli den sta v slůžbi. Ka delajo mlajši vleti, gda nega šaule?*

»Če obadva delava, pa zvekšoga vsigdar je tak, te so sami doma, dapa tau prvin, gda so ešče menši bili, je tō tak bilau. Dja v künji delam v Termaj, gde dvanajset võr delamo, Ernō je busšofer, on tō cejli den dela, tak ka so mlajši dostakrat sami.«

• *Prvin so se po osnovni šauli mlajši tadala včili, za par lejt so že skončali, pa so delali, ka je starišom velka*

šaulov delo težko dobi. Zdaj je tak, ka po osnovni šauli ešče deset lejt leko računamo, dočas ka de slůžila. Dočas go mi stariške moramo (h)raniti. Tau je dobro, ka drugo leto nam dolaprteče dug (posojilo), ka smo na rami meli, pa te de že malo lažej.«

• *Ešče srečo mata, ka obadva mata slůžbo. Ka bi bilau, če bi eden slůžbo zgübo?*

»Na tau ranč misliti nej slobaudno.«

• *Ernō, ti si busšofer, se ma zgoditi, ka se mlajši s teuv pelajo v šaulo?*

»Če sam na tom busi v Števanovci, te z menov dejo. Tau je dobro, zato ka če samo na kratek čas, dapa zato smo vküper, pa se vidimo. Zato ka ovak je tak, ka v pau petoj rano odidem pa v paunauči domau pridem.«

• *Kak ste te leko zidali?*

»Nej je bilau léko, spoj pa tak, ka dostavse smo sami delali. Tašoga reda več časa nücaš, kak če bi mojster delo. Dapa s tejm spoj dosta, več milijaunk

lejt, pa bi ešče zdaj tō leko tam bili, nej?

»Tau je istino, dapa človek ma cilj, naj na svojom leko baude, naj leko povej, ka tau je mojo, zatau sam dja švico. Dapa tau je nej šlau tak brž, dočas smo se odlaučili. Vejndrik več lejt smo zmišlavalí o tejm. Dja sam bijo tisti, šteri je nej sto, za volo duga. Leto 2000 je eden nauvi zakon prišo, dosta ugodnosti (kedvezmény) so dali, če je stoj od banke pejnaze goravzejo, pa te tak sam dja tō privolo. Zdaj, s tejmí pogoji

Zveza.hu

szabolcs@zveza.hu
tel: 36 30 94 282 338
tel: 36 30 94 282 338
e-mail: info@zveza.hu

OTROŠKI

SRAKINO GNEJZDO SRAKE ČRNEMLAKE

Na starom oreji si je mlada sraka v lüknji napravila gnezdo. Istina, ka je una mlada sraka gé, depa ranč tak vej kradnoti, kak tou delajo velke srake. Ja, kakšna sraka pa bi bila, če bi tou nej vedla delati, ka nej? Že od najbolje mladi noug go zovejo sraka Črnamlaka. Tou pa zato, ka se najraj drži tam pri Črni mlakaj. Kradne, kradne pa vseposedi, samo naj se njoj prilika pokaže. Tak kak tistoga dneva, gda je najšla...

KOTIČEK

DUGA POUT

Lidge radi po svejti vandramo. Edni bole na gousti, edni nej tak na gousti. Edni dejo bole daleč po svejti, drugi samo do prvoga varaša ali pa vesi. Pa je pri srakaj ranč tak. Pa je nej nikšno čüdo, ka sta se zalüblenca sraka Črnamlaka pa njeni Marjetica zgučala, ka deta malo kouli po svejti. Samo tak ta šla. Samo tak ta šla, sta se zgučala. Samo tak ta šla, sta se zgučala, ka ta malo svejt vidla.

»Tou dela zalüblena glava. Tou, ka šketa svejt videti,« si je brodila tista sraka, ka najvekshe klajfe vej vöspravlati.

Pa so druge srake ranč tak brodile. Kak bi pa ovak, če tou povej najveksa klajfarca med klajfarcami. Depa sraka Črnamlaka pa Marjetica sta nji nej poslüšala. Samo sta se zdignola visko med oblake pa odletela.

»Na dugo pout va šla. Pa va vsefelé vidla pa tak va kradnola, kak je tou edna sraka eške nigdar nej napravila,« je sraka Črnamlaka zalübleno gledala svojga Marjetico.

»Tak de, kak praviš, lübezen moja!« njoj je dau valati Marjetica.

Rejsan sta odišla na dugo, dugo pout. Tak dugo, ka

njiva je nej bilou nazaj eden cejli mejsec. Srake kouli Črni mlak so si že brodile, ka sta odišla nikam na tihinsko pa več ne prideta nazaj. Depa dun sta prišla. Kak povejdano, za eden mejsec sta priletela nazaj v njiva gnezdo. Tri dni sta počivala pa sta po tistom znouva začnola gizdavo raščati pa srakati, kak sta vsigdar šegou mela.

»Na znouva je vse po starom,« si je zgučala najveksa klajfarca. »Depa nika ne gučita, ka sta vidla, ka vse se njima je godilo.«

»Vej pa bi zavolo gizdavosti dun mogla kaj vözraščati,« so si kcuje brodile druge srake.

»Ka pa, če bi jiva pitali?« je migalo najbolje mlado srako.

»Ja, rejsan, pitati moramo!« so skur v eden glas začnole raščati skur vse srake nagnouk.

»Na, kak je bilou na dugoj pouti?« so spitavale.

»Trno lepou,« je prajla sraka Črnamlaka.

»Sta srečala kakše srake iz kakše tihinske krajine tö?«

»Ne vej,« je pravo Marjetica.

»Sta doživela kaj lejpoga?«

»Paaaa, ja,« se je čouvala sraka Črnamlaka.

»Leko kaj lagvoga?« so spitavale tadale.

»Paaaaa, nej ranč,« se je čouvo Marjetica tö.

»Na, pa sta trno daleč letela?« so že trno nervouzno spitavale.

»Ka ge vej,« se je eške itak čouvala sraka Črnamlaka.

»Pa sta bar kaj vidla?« sta njim že na žile šla.

»Paaaa, ne vej,« se je Marjetica tö eške bole čouvo.

»Kam pri vsej stari srakaj sta spoj lejtala?« so bile srake že trno čemeraste.

»Ka ge vej,« se je enjala čouvati sraka Črnamlaka.

Po tejm se je enjo čouvati Marjetica tö, srake pa so se cejle nevoulaste razodiše. Nej pa nej njim je šlou nut v glave, zakoj sta spoj šla na takšo dugo pout. Samo sraka Črnamlaka pa njegvi Marjetica sta vedla, kak je bilou. Vej sta pa cejlo dugo pout samo gledala eden drugoga pa sta na nika drugo nej brodila, kak samo eden na drugoga. Nika sta nej vidla, nika sta nej čüla pa nika sta nej ponila od tej duge pouti. Leko, ka sta cejlo zemlo vöokroužila. Leko, depa tou niške ne vej.

Miki Roš

SAKALOVSKI OTROCI SO SE ZABAVALI NA DRUŽINSKEM DNEVU

Predzadnji dan pred začetkom šole so otroci in njihovi starši lahko veselo in aktivno

šinska samouprava. Programi so se začeli ob 14. uri, otroci so se že na začetku

tako priljubljena, da je moral lončar namesto vnaprej dogovorjenih treh ur še nekaj

spravljena, so začeli skakati v kopici sena. Na koncu so še lahko peli v mikrofon sloven-

Popoldan je minil v zelo veselem razpoloženju, tudi vreme je dobrohotno pripomoglo k

Lončar Zelko je zelo navdušil otroke in tudi njihove starše

časa ostati. Tisti, ki se v lončarjenju niso hoteli preizkusiti, so se lahko lotili barvanja kamenčkov ali lova lesenih ribic iz banje. Programov pa ni bilo samo za otroke, organizatorji so pripravili igrivo tekmovanje tudi za starše

V Sakalovcih je veliko otrok

preživeli lep popoldan na družinskem dnevu, ki ga je v nedeljo, 31. avgusta, pripravila Slovenska manj-

prerivali pri napihljivih igralih. Nič manj gneče ni bilo pri lončarskem vretenu, s pomočjo prekmurskega lončarja gospoda Štefana Zelka so otroci lahko ustvarjali razne izdelke. Ta delavnica je bila

in stare starše. Tisti, ki so bili za to pripravljeni, so lahko tekmovali v zlaganju sena in čiščenju buč. Otrokom tudi proti večeru ni zmanjkalo energije; ko so bila napihljiva igrala že po-

ske in madžarske pesmi, pri čemer so zelo uživali. Program je bil zelo dobro obiskan, člani Slovenske manjšinske samouprave so lepo poskrbeli za dobro voljo otrok in njihovih staršev.

uspešnosti družinskega dneva.

Nikoletta
Vajda

KAUT

